

Pondelok 24. týždňa

Lk 7,1-10

Pane, nie som hoden...

Poukázať na to, že pokora je základom viery¹

V živote rozoznávame dva druhy viery a z týchto dvoch druhov viery zároveň aj dva druhy veriacich ľudí.

Sú ľudia, ktorí sa narodili vo viere, ktorí sú k nej vychovávaní od malička, poznajú všetky pravdy viery a niekedy poznajú ešte lepšie predpisy. Ich život viery sa vyznačuje hlavne dodržiavaním vonkajších predpisov a toto aj patrične prejavujú navonok.

Na adresu stotníka hovorí Ježiš: „***Ani v Izraeli som nenašiel takú vieru***“ (Lk 7,9).

Predstaviteľmi viery navonok boli farizeji, znalci židovského zákona, ale nájdú sa aj novodobí farizeji v našej dobe medzi nami. Toto je prvý druh. Do druhého patria ľudia, ktorí konajú skutky viery, skutky spravodlivých. Ľudia, ktorí dokážu a vedia prejavovať svoju vieru v kritických situáciách. Ktorí poznajú pravdy viery, poznajú predpisy, ale poznajú aj ich aplikáciu pre každodenný život, pre životné situácie. Do tejto skupiny môžeme zaradiť stotníka z dnešného evanjelia. Hoci nepozná teóriu viery, napriek tomu, že sa jeho život pohybuje po iných chodníkoch, cestách, on prosí Ježiša. No prosí nie za seba, ale za svojho sluhu, ktorý je na smrť chorý. Stará sa o zdravie obyčajného sluhu, čo je v rozpore s pohanskou tradíciou. Keby sme to povedali ináč, láska k blížnemu v praxi. Verí, že Ježiš vyslyší jeho prosbu a uzdraví jeho sluhu.

Viera jedných sa prejavuje zvyklosťou, vonkajším rituálom, ale hlavne pýchou! Kým druhí veria s pokorou. Ježiš po vykonaní zázračného skutku, pred zástupom chváli vieru stotníka, vyzdvihuje ju nad celý Izrael: „***Ani v Izraeli som nenašiel takú vieru***“ (Lk 7,9).

Všetky Ježišove zázračné skutky boli prejavom srdca plného lásky a milosrdenstva. Veď nikdy nevykonal nejaký skutok, ktorý by bol niekoho ranil a tiež nikdy ich nekonal pre vlastný zisk. Aj týmto skutkom telesného milosrdenstva prispieva na duševný rast stotníka v pomaly sa rodiacej viere.

A aká je naša viera, drahí bratia a sestry? Ktorému druhu sa podobá? Ježiš aj nás v tento deň vyzýva, aby sme sa zamysleli, aby sme pouvažovali nad našou vierou. Aká je, ako sa prejavuje! Aj my mnohí sme vychovávaní vo viere

¹ Porov.: KATRENČÍK, M.: Semestrálna práca z Homiletiky. Spišská Kapitula : 2003.

v Boha už od narodenia. Poznáme alebo by sme mali poznať všetky pravdy viery, ale poznáme aj predpisy. Podobá sa viere farizejov? Ktorá bola v mnohom založená iba na zvyklosťou a dodržiavaním, niekedy až prehnaným, všetkých predpisov.

Alebo je to viera pokorného stotníka? Viera, ktorá sa prejavuje hlavne skutkami spravodlivých. Viera, ktorá sa vyznačuje pokorou. Pokorou, ktorá otvára srdcia ľudí, aby mohol vstúpiť Ten, ktorý má moc uzdraviť. Pokora, čnosť, ktorá uznáva závislosť na Bohu a hodnotí schopnosti človeka a zásluhy len podľa tejto závislosti. Všetci svätí boli odetí do čnosti pokory. A všetci vynikajúci a veľkí ľudia, či už z oblasti vedy, alebo umenia, boli spravidla ľudia hlboko pokorní. Ale veľmi hlbokú jednotu medzi vierou a pokorou nachádzame u tej, ktorá bola jediná hodná toho, aby sa stala matkou Spasiteľa, u Panny Márie. Obracajme sa preto k nej o pomoc, aby nás naučila rásť v čnosti pokory, na ktorej si viera buduje neotrasiteľné základy.

Prijmeme preto aj dnešnú výzvu Ježiša Krista, ktorú nám adresuje v dnešnom evanjeliu, pokora je základnou podmienkou viery.

Amen.